

U Mi ĵuras lojalecon al la
N standardo de Usono, kaj
U al la respubliko kiun
E ĝi simboligas, unu
C nacio, nedividebla,
O kun Libereco kaj
Justeco por ĉiuj.

AMERICAN ESPERANTIST
Vol. 56
AMERIKA ESPERANTISTO

I pledge allegiance to the
flag of the United States
of America, and to the
republic for which it
stands, one nation,
indivisible, with
Liberty and
Justice
for all.

U
N
E
C
O

E
S
T
A
S

F
O
R
T
O

E
S
T
A
S

F
O
R
T
O

LA MONATA BULTENO DE LA ESPERANTA-ASOCIO DE NORDA AMERIKO
Joseph Leahy, General Secretary

Centra Officejo 1410 H St., N-W., Washington, D.C. Central Office
Dr. Cecil Stockard, Pres., Bradenton, Fla. E.G. Dodge, Ch. Exec. Comm., Washington.
*****
Number 12 * * \$1.00 per year-anywhere * * * * * 10¢ per copy * * OCTOBER 1942
*****

THE "ODYSSEY" OF OUR ESPERANTO OFFICE.

Since the time when the headquarters of EANA were transferred to Washington in the autumn of 1933, (through the action of a General Secretary who continued to do the work of the office for only a short time, and who was the immediate predecessor of the present Secretary,) the "Centra officejo" has had to move five times. Only the second and fourth of these moves involved a change of street address, so as to be conspicuous to members at a distance. The fifth or very recent move has been around three corners, out of the north-corridor into the south-west corridor on the second floor of the Maryland Bldg., 1410 H St., N-W. The room is 211.

One reason for telling about this as first page news is the fact that the September number of Amerika Esperantisto was late in reaching our members. You all noticed this. (at least we hope you are eager enough for your monthly Esperanto paper that you noticed it!) The labor of moving the office and getting partly settled again was the thing to blame.

Secretary Leahy, with some aid from the undersigned, is now trying to make up some of this lost time, so that the October issue may be mailed promptly the first of the month. At the moment we do not know whether we shall quite succeed in this--but are hoping to.

And now, here is some more news about your hard working General Secretary, (who for over eight years has given to EANA what might be described as the services of a "dollar-a-year man," with the difference that the one dollar was not received.) It may be nicer for him to let the undersigned be the one to tell of this. Mr. Joseph Leahy has already served the United States Government in positions of no small importance during two previous wars, that of 1898 and of 1917-18. Not until recently has he been called upon for any continuous service resulting from the present war, except being called into conference occasionally. But now the amount of government photography has outstripped the number of photographers available, and so, beginning Sept. 12, Secretary Leahy has undertaken regular employment with the Government as a photographer and photo-finisher. He generally has to go to this work between 9.00 and 10.00 A.M. and stays on the job till supper time--7-8-9 or later.

It requires no advanced arithmetic to see that this limits the amount of time your Secretary can devote to the work of the Esperanto office. He tries to come to the office for a few hours each morning, to see what is in the mail, and to answer at once whatever may be urgent. But your Executive Committee would ask all members to please be considerate. If answers to your letters of inquiry shall have to be somewhat briefer on the average than they have been heretofore, and if not always quite so prompt, you will understand and will not be too impatient.

I am moved to write one further word. The time when the General Secretary can be in the office being now more limited than formerly, please do not plan to come and use up any of that time by desultory conversation on unimportant matters. If you are an out-of-town Esperantist chancing to pass through Washington, Mr. Leahy will still be glad to exchange smiles with you and clasp your hand -- for his heart is as big as his program is full -- but please understand and remember that such a passing interview now needs to be brief.

(Signed) E.G. Dodge, Chairman of Executive Committee.

OFFICERS AND COMMITTEE ASSIGNMENTS, 1942-43.

*Below is a list of the "official family" of E.A.N.A. for the current organization year, which it is customary to publish about this time in the autumn.

- President - Dr. Cecil Stockard, Professional Bldg., Bradenton, Fla.
- Vice President, Charles E. Simon (serving in United States army.)
- Secretary, Joseph Leahy, 1410 H-St., N.W., Washington, D.C.
- Treasurer, William Plampin, 1410 H-St., N.W., Washington, D.C.
- Assistant Secretary, Mrs. Freda Goldman, 1410 H-St., N.W., Washington, D.C.

Executive Committee.

- E.G.Dodge, (elected member, Chairman.)
- Dr. Cecil Stockard (ex officio.)
- Joseph Leahy (ex officio.)

Finance Committee.

- Armin F. Doneis, Chairman, (Box 105, Pharr, Texas.)
- Dr. Cecil Stockard.
- William Plampin.

Committee on Examinations.

- Prof. Edwin L. Clarke, Chairman and sole member; (Box 14, Winter Park, Fla.)

Committee on Public Information.

- Mrs. Cora L. Fellows, Chairman, (150 Park Ave., Fort Richmond, S.I., N.Y.)
- Herbert W. Smart, (254 St. Marks St., Brooklyn, N.Y.)
- Joseph R. Scherer, (3222 Larissa Drive, Los Angeles, Calif.)

Committee on Publications.

(Combined for the present with the Executive Committee.)

Membership Committee.

- Armin F. Doneis, Chairman, (Box 105, Pharr, Texas.)
- (About 22 other members, assigned for work in special localities; names not listed here.)

Committee on Esperanto Books at Military Posts.

- Edwin Sievers, Chairman, (2016 W. Alexandrine, Detroit, Mich.)
- (Appointment of assisting members, under advisement.)

Custodian of Cash Method Material.

- Miss Roan U. Orloff, (Hotel Canterbury, 14 Charlesgate, West, - Boston, Mass.)

Esperanto-Bondo de Librolegantoj.

- Mrs. Frances McDowell, Director, (1416 Allison St., N.W., Washington, D.C.)

E.A.N.A. Book Rental Service.

- E.G.Dodge, Manager, (1471 Irving St., N.W., Washington, D.C.)

Series "E" Defense Bonds, Donated to E.A.N.A.

Bonds should be made out jointly to following two names, as their legal owners, not forgetting the word "or."

- "Joseph H. Murray, (5935 Cherokee Ave., Dearborn, Michigan,) or
- Mrs. Clara J. Walter, (4652 Springle Ave., Detroit, Michigan.)"

(Note: Donated bonds may for convenience be mailed to Joseph Leahy at the E.A.N.A. office, 1410 H-St., N.W., Washington, D.C.)

*****
 * DEZIRAS KORESPONDI junulo, 21-jara, fotografisto: Julio Espinosa, *
 * Casilla 159, La Serena, Chili. *
 *****

"IN TIME OF WAR, PREPARE FOR PEACE."

Hitherto we have chiefly heard this proverb in the opposite form, admonishing nations that in time of peace they should prepare for war. And under conditions which have prevailed in the world thus far, that has seemed like a counsel of common prudence; for the pages of history are strewn with examples of peace loving peoples who have been overwhelmed by military aggression of others, against which they had failed to make themselves adequately prepared. One of the distinguishing differences between the present world struggle and its predecessors is the amount of constructive thinking, voiced in press and radio and by the fireside, about the peace which is to follow, and the means whereby that peace can be so fortified by international justice and international organization that it may assume an aspect of permanence.

But this is an Esperanto magazine. And as such, it aims consistently to refrain from any form of discussion which would appear to be "talking politics," either of the domestic or of the worldwide variety; and especially to avoid discussions of any matter on which the opinions of loyal Americans might conscientiously differ.

However, just as there is not one good American among all the millions who does not unite with his fellows in the earnest hope for a peace which may be both honorable, just, and enduring, so there certainly is not one Esperantist who does not hope that Esperanto shall contribute something of vital value to the structure of that coming peace. We know only too well that, although the possession of a common language is not enough in itself to insure peace and friendship among neighboring peoples, the absence of a convenient means of communication is everywhere a grave barrier, making a friendly understanding and brotherly feeling more difficult. Esperanto offers to the world the simplest, easiest, and only practically proven means of communication which can serve as an international instrument of thought within the reach of the average man, the man who has no time or talent for becoming a polyglot student of many difficult national tongues.

But why be talking about this now? For the coming peace is not yet with us; and several years of blood and sacrifice and toil may lie before us, ere the longed for termination of the great struggle.

The answer is not far to seek. Just as men and women in the field of statesmanship are already discussing and formulating post-war ideals, whose aim is to do away with basic causes of national rivalry and national lawlessness, so the possessors and users of the one living and practically demonstrated international auxiliary language will be failing of their opportunities if they do not keep their organizations and their private interest alive and aggressive, notwithstanding the distractions of the war time years. Now to do this requires a bit of push, a bit of good determination. For it is undeniable that the war has laid a new load of difficulties on "Esperantism," no less than upon auto travel, the washing machine industry, and countless other things. Esperanto books are harder to import and buy. Esperanto magazines throughout the world are temporarily fewer. The limited number which remain are edited under difficulty, and they cross oceans at greater risk and less speed. Esperanto correspondence to countries held by the Nazi armies is for the most part impossible; and even to some countries of the United Nations, as well as countries that remain neutral, correspondence is subject to almost prohibitive delays in the mails. All this is granted. But then what?

None of this means that there is nothing worth while for us Esperantists to do. Even the reverse. When peace does come, and new Esperanto books begin again to be published in large numbers, will there be in North America ten thousand (better fifty thousand) Esperantists of such eager degree that they will hasten to buy as many as they can of those newer books, thus encouraging the authorship to continue?

When peace does come, will there be in North America ten thousand (or better fifty thousand) Esperantists of so hungry a sort that they will quickly embrace the restored opportunity for correspondence with "gesamideanoj" in the five continents -- thus to sow the seeds of better understanding and better friendship?

When peace does come, will the ships to serve the renewed tourist traffic across the oceans be carrying large and decisive percentages of Esperantist passengers, -- those who will go abroad not merely to travel along the "hotel by ways," but really to meet the people in their homes, as "gesamideanoj" can do?

(Over)

"IN TIME OF WAR, PREPARE FOR PEACE." Cont'd.

Not one of these things is impossible. But not one of them will come true unless such Esperantists as now exist shall meanwhile put forth the effort to "do something about it," and unless they do that something more efficiently than they have generally done it in the past. There must be new Esperanto classes for beginners -- not "Here and there," but many and many wheres. There must be more diligent determination among half-matured and two-thirds matured Esperantists to keep reading as extensively as they may the Esperanto books on which they can now lay their hands; and to practice other Esperantic activities, so far as circumstances permit.

In short, there must be a looking forward. And a keeping of the toes in motion in a forward direction. In this time of war every Esperantist should be making Esperantistic preparation for the peace!

ESPERANTAJ KLUBOJ RAPORTAS ELEKTOS DE LA JARAJ ESTRAROJ.

S-ano William Vathis skribas el Cleveland, Ohio, jene:

"Dufoje en la monato de Aŭgusto la 7an kaj la 28an, La Esperanto Asocio de Cleveland okazigis kunvenojn de la hejmo de S-ano Fred Schulder, kiu malavare proponis sian hejmon kiel rendevuejo. Oni elektis kiel Prezidantino F-ino Jessie Scott; Vic-prezidanto S-ro Fred Schulder; Kasistino S-ino Betty Cottrill kaj Sekretario S-ro William Vathis.

La ĉefa celo de la kunvenoj estas la parolado de la kara lingvo kaj la membroj legas el diversaj libroj, tradukas artikolojn, ktp., malmultvorte--perfekti la nunajn Esperantistojn. La samideanoj bonvolu rimarki--renkontejo, la hejmo de S-ano Schulder, 1330 E. 68th St; tempo, la lastan vendredon de la monato. Ĉiuj Esperantistoj, el Cleveland kaj aliloke, estas bonvenaj--kompreneble." (Ni tre gratulas la klubon)

El Brooklyn, N.Y., S-ano Herbert W. Smart sendis liston de l'Estraroj de du el la grandurbaj societoj.

	<u>Esperanto Societo</u>	<u>Esperanto Societo</u>
	<u>de Nov-jorko.</u>	<u>de Brooklyn.</u>
Prezidanto	John L. Lewine	John Futran
1-a Vic-Prezidanto	James D. Sayers	Harry Schatz
2-a " "	XXXXXXXXXXXX	A.L. Goldman
Sekretario	Mrs. H. W. Smart	D-ro Ruth S. Davis
Kasisto	Nathan Sadagurski	Herbert W. Smart
Organizanto	XXXXXXXXXXXX	George P. Parker

*****

* BELA PARFUMO, NOMITA "ESPERANTO." Al S-ano Herbert W. Smart, el Brooklyn, N.Y., *
 * ni dankas la jenan interesan informon. La firmo "NIPS", 116 E. 27 St., New York, pro- *
 * duktistoj de multaj tre delikataj parfumoj, vendas tiujn en malgrandaj paperaj cil- *
 * indroj. Unu el iliaj tre belaj parfumoj havas la nomon "Esperanto". Tiun, ili vendas *
 * de 1939 ĝis la nuno. La Ekzekutiva Vic-Prezidanto de la firmo skribas ke ŝi estos *
 * tre danka, se mencio de la parfumo povus aperi en Amerika Esperantisto. Ni gratulas *
 * la firmon "NIPS" pro la fakto ke por bela parfumo ili elektis tre belan nomon! *
 * *****

R Eterna Sopiro. De Immanuel Olšvanger. Eldonita de Palestina Esperanto-Ligo, Jerusalem. 31 paĝoj. Prezo ne montrita.

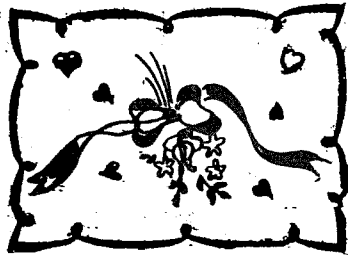
E La unua eldono de ĉi tiu poemaro eldoniĝis en 1925, sed ne enhavis la plej longan eron en la nuna kolekto, kiu ero fakte ampleksas plurajn paĝojn.

E La multaj amikoj de la verkinto bonvenigos la reaperon de liaj versaĵoj.
 N Hebraj Rakontoj. De J. L. Perek kaj S. G. Frug. El la hebrea kaj juda lingvoj tradukitaj de D. J. Rabinoviĉ-Tajc. Eldonita de H. B. Havkin, Jerusalem (Givath Saul). 14 paĝoj. Prezo, 1 respondkuponon ĉe la eldono.

O Interesa kaj diverseca kolekteto da pecoj el la verkoj de la du nomitaj hebreaj aŭtoroj. La plej longa, "La Reĝo Salomono kaj Tri Sakistoj", aperis en nia lasta numero.

* Nur du lingvojn lernu tu,
 * Kaj ne pensu pri la tria:
 * Estu unu de l' Patruj,
 * De l' homar' estu l' alia!
 * *****
 * Mrs. Anna Kincaid, Portland, Oregon, writes enthusiastically of her new Esperanto class.

L'espero, l'obstino kaj la pacienco!

GEEDZIĜAJ SONORILLOJ. Ĉiuj membroj de EANA konas la nomon de ĝia fidela Kasisto, S-ro William Plampin; kaj tre multaj konas lin persone, kiel samideanon kaj amikon. Je Sabato, la 19-an de Septembro, okazis la geedziĝsoleno inter li kaj F-ino Helen Marie Gisvold. La Ges-roj Plampin loĝados en Washington, D.C., kie Vilĝjo la pasintajn kvar jarojn estas laboranta por la registaro. **KORAJN BONDEZIROJN AL VI, VILĜJO KAJ HELENJO, VIVODAŬRAJN BONDEZIROJN!**

NOVA IDEO. INSTRUISTOJ DE ESPERANTO, BONVOLU PRIPENSI.

La Rondo de Librolegantoj, starigita de EANA, sukcesis en la pasintaj kvin jaroj je unu celo, nome, instigado de pluraj spertuloj al pli diligenta legado. Tamen ĝi nun ĝi ne atingis sukceson rilate al la dua celo sia, kiu estas instigi multajn komencantojn al nepra legado de almenaŭ kelkaj libretoj, post la studado de nur elementa lecionaro. Por la estonto de la movado en nia lando, estas urĝe necese ke komencintoj restu interesataj; kaj tio povas efektiviĝi ĉefe per legado, — precipe en la nuna tempo milita, kiu malpermesas vojaĝadon kaj facilan korespondadon.

Eble la plena cento da paĝoj (postulata por unu-stela sinregistrado en la Rondo de Librolegantoj) povas ŝajni, al nura komencantoj, iom granda tasko. Estus pli facile firmiti la intereson de komencantoj per eĉ plej simpla rekonilo donota post legado de 20 paĝoj, tiam refoje post 40, 60, 80. Tamen la nacia administracio de la Librolegantoj ne povas okupi sin pri tia amaso da detaloj. Nur la loka instruisto aŭ gvidanto de klaso povas prizorgi tiujn etajn sed gravajn paŝojn en la Esperantista vivo de la novuloj sub lia instruado.

La Estraro de EANA do rekomendas ke lokaj instruistoj, se plaĉos al ili la ideo, provizu je propra respondeco malgrandajn emblemojn, donotajn en serio al la klasanoj, kiam ilia legado de libretoj (ne de lernolibro) sumiĝos ĝis 20, 40, 60, 80, 100 paĝoj. La formo de tiaj rekoniloj ne tre gravas. Sed simpla kaj inda formo povus esti tre granda papera stelo, kies kvin pintoj estos distranĉitaj. Estu donata al ĉiu klasano unu pinto tranĉita el granda stelo post legado de la unua 20 paĝoj, ktp. Kiam la klasano estos ricevinta la kvin pintojn de plena stelo, li havos rajton registri sin kiel unu-stelano, ĉe la nacia oficejo de la EANA-Rondo de Librolegantoj, (1416 Allison St., N.W., Washington, D.C., S-rino Frances McDowell, Direktoro.)

La supra plano, proponata por helpo de iu ajn instruisto al kiu ĝi plaĉus, estas adaptita, kaj iome aliformita, de sugesto sendita de S-ro Roland W. Huff el Saint Albans, West Va., — Esperantisto kiu lernis nian lingvon kiel izolulo, sed kiu tiel alte takas ĝian valoron, ke li klasifikas Esperanton ne kiel flankintereson, ("hobby,") sed "kiel necesajon."

Laborante per Esperanto, dum ruliĵoĝado. S-ro Armin F. Donis, kiu nun estras du komitatojn de EANA, (la Financa kaj la Membreca,) estas inĝeniero en Pharr, Tex., kies profesia laboro interrompiĝas somere, do pasis la someron en Wisconsin. Revoje al Texas en frua septembro, en aŭtomobilo kun la edzino kaj la du ĉarmaj infanoj, li multe zigzagis por viziti plurajn lokojn kie li esperis renkonti klubojn aŭ izolulojn kaj doni iom da helpo aŭ kuraĝigo. Li tiel vizitis survoje Milwaukee, Stevens Point, kaj Madison, Wis.; Minneapolis, Minn.; Chicago, Rockford, kaj Chenoa, Ill.; Joplin, Mo.; Oklahoma City kaj Big Cabin, Okla.; kaj Belton, Tex. En kelkaj lokoj li ne povis kontaktiĝi kun la samideanoj celataj. Sed entute, tiu "ruliĝanta misio" sendubi efektive kontentigan sukceson por bono de la afero.

WE HEARTILY CONGRATULATE the wide awake Esperantists of Los Angeles on their editing and publishing of a neatly mimeographed six-page local organ of Esperanto activity and interest, bearing the title "ETA — The Esperanto Informer." We regret that lack of space prevents our reprinting one or more of the interesting articles in the current number of "ETA."

IU KIU DEZIRAS VENDI ekzempleron de la libro, "Plena Gramatika de Esperanto," (la nova, duan eldonon,) verkita de Waringhien kaj Kalocsay, bonvolu skribu ĉi rilate al S-ro Sam Martin, 1411 State St., Emporia, Kans.

TUTAMERIKANISMO KAJ ESPERANTO

La sekvanta artikolo estas traduko de parto de parolado farita de S-ro A. Henriques dos Santos Correa, brazila delegito ĉe la Internacia Konferenco de Laboro, en 1942. Dum la parolado, kiu temis pri kunlaborado de Usono kaj la Sud-Amerikaj Respublikoj, li pritraktis malsimilaĵojn de transporto, financo, ekonomia organizo, tarifoj, pezaj kaj mezuroj, kaj aliaj problemoj.

"Jen unu el la plej teruraj bariloj starantaj inter la Amerikaj popoloj. Kaj ĉi tiu barilo estas des pli malfacile detruenda pro tio ke ĝi postulas tut-amerikan Konvencion, kiu povus posedi sufiĉan potencon altrudi la aplikon de unu saman lingvon ĉie en la tri Amerikoj. Kiu lingvo ĝi estus? Nature ĝi povus esti unu el la tri lingvoj parolataj sur ĉi tiu kontinento—la angla, la portugala aŭ la hispana. Sed estus pli bone eĉ ne ektuŝi tian solvon, ĉar certe sekvus diskutado kiu daŭrus dum jarcentoj sen alveno al konkludo. Usono kaj Kanado parolus pri sia nombra supereco. La landoj kie la hispana lingvo estas parolata atentigus al la nombro de nacioj uzantaj la lingvon de Cervantes: Brazilo, por defendi la portugalan, emfazos ke ĝi estas la plej granda teritorio de la hemisfero, kaj ke ĝia loĝantaro nombre superas tiujn de la aliaj sud-amerikaj respublikaj kune. Tia diskutado estus senfina, kaj la problemo de lingva diverseco restus por ĉiam.

"Aliflanke, la multe trumpetita plano por deviga instruado de la angla, hispana kaj portugala lingvoj en la lernejoj jam mizere maltrafis de praktika vidpunkto, ĉar fakte neniu sukcesas lerni ĉi tiujn lingvojn en la klasĉambro. Kia estas la kialo de la malsukceso? La kialo estas ĝuste la terura malfacileco de la angla lingvo por la Latinuloj,—lingvo de kiu la reguloj skribiĝas sur 10 paĝoj kaj la esceptoj sur 500 paĝoj. Lingvo ĉe kiu la literoj ne reprezentas sonojn,—de kiu fakto rezultas serio de miskomprenoj, eĉ inter la homoj naskitaj en ĉi tiu mirinda lando. Efektive, la angla lingvo estas eĉ pli komplika ol la komplika sistemo de pezaj kaj mezuroj ĉi tie uzata. Siavice la portugala kaj hispana lingvoj, malgraŭ ke ili estas fonetikaj, prezentas tre komplikan gramatikon al anglosaksaj homoj. Se usona civitano deziras lerni la hispanan aŭ portugalan, aŭ se latin-amerikano deziras lerni la anglan, tia homo bezonas privatan kurson daŭrantan dum 3 ĝis 5 jaroj de intensiva studo, aldone al la tempo malŝparita ĉe la liceo. Oni neniam lernas paroli korekte, krom per restado en la lando kie la celita lingvo estas parolata. Alivorte, sur la Kolomba Kontinento ĉio nin kunigas, sed la lingvoj nin apartigas.

"La solvo estus, ke ĉiu lando daŭre parolu sian propran lingvon: sed por rilatoj inter alilandaj popoloj, instruigis en la lernejoj nek du eksterlandaj lingvoj, kiel nun, nek du komplikaj lingvoj kiujn neniu povas vere lerni, sed sciececa lingvo tiel simpla, klara kaj signifoplena kiel la decimala metra sistemo.

"Ĉi tiu rimarkinda lingvo estas Esperanto. Ĝi estus nur helpa lingvo, interlingvo, kies instruado estus deviga en la publikaj lernejoj de ĉiuj Amerikoj. Ĉu vi sciis, ke ĉi tiu lingvo estas tiel simpla, ke ĝia gramatiko povas esti skribita sur unu paĝo? Ĉu vi sciis, ke ĉiuj substantivoj finiĝas per O? Ĉiuj adjektivoj per A? Kaj ĉiuj adverboj per E? . . . Ĉu vi sciis, ke juna knabo povas lerni Esperanton en ses monatoj? La kontraŭ-argumento ke ĝi estas artefarita lingvo estas tiel absurda, kiel kondamni la decimalan sistemon pro artefariteco . . .

"La deviga instruado de Esperanto en la publikaj lernejoj solvos la demandon, pro la jenaj kialoj:—

1. La lernantoj finos siajn studojn vere flue parolante Esperanton,—ne kun nur supra scio de la lernita lingvo, kiel nun.
2. Esperanto, estante neŭtrala lingvo, ne instigas naciismajn antipatiojn.
3. La estontaj generacioj ŝparos multan tempon antaŭe malŝparitan en studado de du fremdaj lingvoj, kiujn la studintoj neniam povis efike paroli.
4. Ĉar Esperanto estas sciececa lingvo, ĝiaj signif-procedoj estas tiel klaraj kaj vivecaj, ke foriĝas ĉia ebleco de miskompreno.
5. Ĉar Esperanto estas nur helpa lingvo, interlingvo, la angla daŭre paroliĝos en Usono, la portugala en Brazilo, kaj la hispana en ĉiuj hispanaj respublikoj, kiel ĝis nun. La literaturo kaj tradicioj de la popoloj estos respektataj por ĉiam, kaj eĉ pligrandiĝos pro la pli bona kono de la respektivaj literaturoj, kiun oni akiras pere de Esperanto.

"ESPERANTO INTERNACIA" Tradukita el "The Worker Esperantist"

UNUECO ESTAS FORTO

Urges That Respect Be Paid to The Esperanto Flag.

To the Editor of the Gazette:

Our president in his proclamation of Flag Day invited us to pay respect, not only to our United States flag but as well as to the flags of England, Russia, Brazil and other Allied countries, which jointly with us are struggling for establishment of justice and harmonious living on our planet. I presume that all honest broadminded people heartily approve the proclamation.

Mr. Roosevelt failed only to mention a flag which always stood and ever will stand as the emblem of the lofty purposes announced in the proclamation. That flag is not as attractive by its appearance as the high purpose it symbolizes. It has a big five-point green star in its center, surrounded by white field. Its motto: "Nothing human is foreign to me." It represents the great movement of a single auxiliary international language, which should be taught in all schools of the world in addition to every mother tongue.

This is the Esperanto flag. The millions of adepts of that language are scattered all over the world in small groups but now comes a time when this simple, harmonious and rich language must obtain the sanction of all the earthly governments.

Do not forget to pay respect to that flag as well as to all flags of our allies.
Little Rock. Capt. F. A. Post.

Ok naciaj lingvoj, kaj tamen nur Esperanto helpis.

Maristo eniris ĉitiean (t.e. en Port Said) butikon por aĉeti fotografilon, sed tute ne komprenis iun el la provitaj lingvoj angla, franca, germana, araba, itala, greka aŭ hebrea. Klubano (t.e. de la Esperantista Klubo) hazarde ĉeestis kaj ŝerce kaj senespere provis Esperanton — kaj plene sukcesis! La maristo estis bulgaro scianta nur la du lingvojn: sian gepatran kaj Esperanton. Do, el naŭ lingvoj inkluzive de la plej disvastigitaj nur Esperanto estis komuna al ambaŭ personoj.

* * * * *

* **ALWAYS WEAR THE GREEN STAR** *

* **THE ESPERANTO EMBLEM** *

* Every Esperantist should *

* proudly wear one. * * * * *

* Green background *

* Golden "E" and ball *

* protected points *

* Screw-back fasten *

* ing, 40c. Safety * * * * *

* catch for Ladies wear 50c. *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* **And here is a real novelty** *

* made by the Kiowa Indians *

* of Oklahoma. Green and White *

* beads on Leather back with *

* Safety Catch 45 cents. *

* * * * *

WASHINGTON DAILY NEWS, THURSDAY, SEPTEMBER 3, 1942

MY DAY

Being Unable to Talk Directly to a Person Is a Great Drawback

By ELEANOR ROOSEVELT

" Reprinted by Permission of United Feature Syndicate Inc."

LAST night the Dutch and USSR delegates to the International Student Service assembly here dined with me. We had an interesting time tho I find that being unable to talk directly to a person is a great drawback. I never before had realized what a help it would be if all of us learned in addition to our own language, one universal tongue. I think I shall work more enthusiastically in the future for a common language as one of the contributions to a peaceful world.

Many diplomats, who engaged in 'conversations' with Hitler, Mussolini and Kurusi, through interpreters--and "hoped that they understood" could attest the correctness of the "Great Drawback" of being unable to "talk directly to a person".

KNOWLEDGE and USE of ESPERANTO ELIMINATES ALL SUCH DRAWBACKS

" A MILLION TIMES CHEAPER TO WIN THIS WAR THAN TO LOSE IT."

NI FUNEBRAS. Je 8 Julio, post mallonga malsano, S-ro Christian Svennungsen, 70-jara Membro de EANA kelkajn jarojn.

MEADVILLE, Pa., loses a well known Esperantist--Conrad Fisher, who recently moved to Titusville, Pa., (229 E.Spring St.,) Congratulations Titusville.

HAVE YOU A COPY of " Baha'u'llah kaj la Nova Epoko" that you are willing to donate to the International Auxiliary Language Committee of the Baha'is ? If so mail it to Miss Roan U.Orloff, Hotel Canterbury, 14 Charlesgate West, Boston, Mass., (Chairman of the committee).

AND IF ANYONE has a copy of the above named book they wish to sell, write to the Central Office EANA, stating price and condition--we have inquiry.

ILI PRAVIGIS LA PREZOJN. Viro el Eŭropo, kiu bone studis anglan lingvon en sia naskiglando, ĵus alvenis en Usonon. En restoracio li rimarkis du murafisojn "Beefsteak" Dinner, 85¢, kaj "Beefsteak Dinner, 65¢ . Do li informpetis, "Pardonu min, mi ne komprenas viajn usonajn kutimojn. Kiu estas la diferenco inter la du tagmanĝoj kun bifteko, je 65¢ kaj je 85¢ ?" "Tute klara, sinjoro!" respondis la posedanto, "Kune kun la 85-cenda tagmanĝo ni provizas tre akran tranĉilon."

DORIS TAPPAN can always be depended upon to carry the banner of Esperanto in a most creditable manner. While on her vacation with her parents, Mr.and Mrs. M.A.Tappan, in Sanish, North Dakota, the "Minot Daily News" carried several interesting interviews with her, and tells very interestingly of her talks, in several towns, before various organizations--Rotary, Kiwanis, etc.,--stressing her qualification as an exponent of the auxiliary language-Esperanto: having taken several courses at the Cseh Esperanto Institute in Holland, made several tours of Europe, United States Representative to the Universal Esperanto Congress in Switzerland, 1939, and Goodwill tour of South America in 1941. All of which rates Doris as A-No.1 Esperanto representative.

E A N A OFFICE HOURS--for the "Duration" will be from 8 to 9 a.m. while we are busy convincing Hitler, Mussolini and Hirohito that their ideas of being world conquerors were illusory aberrations of the mind. The Sak.

